

Кочура Л.А., Реуцкий И.Ю.

Студенты 4 курса

ЗМІШАНА ОСВІТА – НАЙКРАЩА ОСВІТА ДЛЯ КОЖНОГО

Українська освіта готує студентів до того, щоб вони були знищені розумними роботами, які виконують роботу замість людей. В Україні формуванню освіти передував радянський досвід – велика кількість аудиторних годин. Пізніше, в державі впроваджується європейська болонська система освіти, при якій фундаментальною є самоосвіта студента. Але, впровадження такої системи освіти не підвищує рівень знань, обізнаності та зацікавленості молодих людей в саморозвитку та поглиблення знань. Виходом з цієї ситуації може бути впровадження змішаного навчання, яке включає аудиторні практичні завдання та лекції, які проводяться онлайн. Сучасні технології дають змогу навчатися дистанційно. Дистанційна освіта не є новинкою, а широко розповсюджена на Заході. Наприклад, впровадження змішаного навчання в Массачусетському технологічному інституті (<http://web.mit.edu>) підняв показники успішності на 35%.

Сучасні реалії в галузі освіти показують, що студенти мало зацікавлені в отриманні знань через те, що програма навчання нагромаджена застарілими даними, які дублюються, та невпорядкованості навчального процесу. Це скоріше процес отримання диплому, як гарантії виходу на ринок праці.

Університет, як система надання знань, застаріває. Процеси, що відбуваються в цій системі, нагадує процеси імітування передачі та розповсюдження знань. Студенти імітують процес навчання, не поглиблюючись у сутність предмету та не проявляючи творчого підходу, науково-педагогічний склад в свою чергу імітує процес навчання, тобто практичні заняття зводяться до закріплення лекційного матеріалу, а не розвитку потенціалу чи творчого підходу до знань. Студенти отримують сухі теоретичні дані, а не практичні навички. На лекції студент зосереджений на записуванні інформації, а не на її сприйнятті. Програми весь час редагують. Зменшується кількість аудиторних годин та практик. Самостійне навчання потребує великих зусиль та часу.

Дистанційне навчання активно провадиться в Україні. Насамперед Іваном Примаченко та Олексієм Молчановським. Ці дві людини є співзасновниками українського громадського проекту масових онлайн курсів Prometheus (<https://prometheus.org.ua>). Головною метою проекту є безкоштовне надання онлайн-доступу до курсів університетського рівня всім бажаючим, а також надання можливості публікувати та розповсюджувати такі курси провідним викладачам, університетам та компаніям. Крім того, цей проект надає доступ до онлайн-курсів підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО). 15 жовтня 2014 року було відкрито реєстрацію на перші чотири онлайн-курси проекту, що були підготовлені викладачами трьох відомих українських університетів: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київський політехнічний інститут та Києво-Могилянської академії. За перші 6 місяців з моменту старту проекту на веб-сайті вже було зареєстровано більше 70 тисяч користувачів, для яких було доступно 20 курсів. Сьогодні на сайті вже 52 курси та більше 300 000 студентів. Курси спрямовані як на отримання теоретичних, так і практичних навичок. Склад курсів є різноманітним, викладання проводять найкращі викладачі України, саме викладання є досить цікавим та незвичним. Ці викладачі переслідують ціль навчати, а не повчати. Надають посилання на досить цікаву новітню інформацію за темами; надають приклад високого рівня викладання та побудови процесу навчання.

Проект є у вільному доступі та функціонує на безоплатній основі з видачею сертифікату про закінчення курсу. На комерційній основі можна отримати верифікований сертифікат про закінчення курсу. Також на базі вище перерахованих університетів функціонує змішана система навчання. Лекції та поточне тестування студенти проходять онлайн вдома, а практичні завдання, контрольні тестування та іспити здають в аудиторії викладачу.

Організація проекту масових онлайн курсів Prometheus може слугувати прикладом організації змішаного типу навчання в університетах.

Основні переваги змішаного типу навчання:

- економія часу на дорогу до університету;
- студент самостійно планує час занять;
- менша кількість аудиторних годин і більше часу на самоосвіту;
- інтерактивні лекції;
- творчі завдання;
- можливість скачати відео – лекцію та проглядати її в режимі офлайн;
- можливість переглядати лекції декілька разів;
- можливість спілкуватися з викладачем та іншими студентами на форумі;

- ефект змагання між одногрупниками за кращий творчий проект;
- перевірка поточних тестувань здійснюється автоматично програмою, викладач має більше часу на спілкування та розробку нових методичних посібників;
- студенти самі обирають дисципліни і можуть проходити у вільному доступі не тільки програму своєї спеціальності, а й дисципліни інших спеціальностей;
- цікавість до нового способу навчання;
- програма одразу вказує рейтинг студента і дає можливість його підвищити.

Недоліками такої системи є насамперед те, що процес широкого впровадження такої системи є складним і потребує фінансування. Також, необхідно подолати стереотипні уявлення про освіту та процеси навчання.

Необхідно розуміти, що освіта – процес постійний, який не закінчується після того, як здобуто диплом чи отримано роботу. Якість та рівень освіти громадян впливає на розвиток держави, суспільства та світу загалом. Необхідно широко впроваджувати дистанційну освіту та спрямовувати процес освіти на отримання знань, а не формального посвідчення пройденого матеріалу у ВУЗі – диплому.